Bediüzzaman’ın mektupları

Bediüzzaman Hazretleri, talebelerine gönderdiği mektupların başında “Aziz, sıddık, fedakâr, gayretli, kahraman kardeşlerim” gibi terimlerle her bir muhatabın fıtratına uygun hitap ettiği gibi, muhataplarına da manen “siz de aralarınızda hoşgörü, muavenet, yardımlaşma, dayanışma, yakınlık, muhabbet ve sevgiyi gösteriniz” demektedir. Şöyle ki: Sıddık, kelime anlamı itibariyle çok doğru, çok dürüst demektir. Terim anlamı ise, hakta ve doğrulukta sebat ve sarsılmamak demektir. Nübüvvetten sonra, Sıddıkiyet makamı geliyor ki, bu makamın piri de Hz. Ebubekir’dir (ra).

Bediüzzamân Hazretleri, ilmini manen Hazreti Ali’den (ra) aldığı gibi, sıddıkiyet dersini de manen Hz. Ebubekir’den (ra) almıştır.

Hazreti Ebubekir, “Yâ Râb! Cehennemde vücudum büyüsün tâ ehli imana yer kalmasın,” 1 diyerek şefkat ve Sıddıkiyeti izhâr etmiş. Bediüzzaman da “Milletimin imanını selâmette görürsem, Cehennem alevlerinde yanmaya razıyım” 2 demiştir.

Ayrıca, “Peyman ve yeminimiz imandır.” 3 diyen Bediüzzaman, bir kısım saff-ı evvel talebelerini sadâkatte bağlı kalmaları için yemin ettirmiştir.

O talebelerinden birisi de Zübeyir Gündüzalp’dir. Zübeyir Abi, “Risâle-i Nurlar’ın neşri için, mümkün olsa derimizi kâğıt, kanımızı mürekkep yapacağız”, demiş. Dâvâ şehitleri Hafız Ali, Binbaşı Asım Bey ve daha nice Zübeyir bin Avam gibi “Aziz ve sıddık” kahramanlar…

Bediüzzaman Hazretleri talebelerine yazdığı mektuplarında, talebelerin Üstadlarına yazdıkları mektupların da ittihad, sevgi ve uhuvvet kokusu hissediliyor. Bu manevî kokunun iki tılsımı var, biri gâyret, diğeri itaât…

Gâyret: Dinsizliğin kol gezdiği bir zamanda Nur Talebeleri elbirliğiyle iman hizmetine çalışmışlar. Bundan dolayı Hz. Bediüzzaman, talebelerine “Aziz, sıddık, fedakâr, gayretli, kahraman kardeşlerim” demiştir.

İtaât: “Aziz ve Sıddık” terimlerle hatırlatma ve ikazda bulunmuştur. Meselâ: Hacı Kılınç Ali’ye yazdırdığı mektupta: “Ben her sabah haslar içinde onun ismiyle bütün mânevî kazançlarıma, defter-i a’malime geçmek için hissedar ediyorum. Öyleyse o da bütün hayatını Risâle-i Nur’a vermeye mükelleftir.” 4 der. Bu ifade ile ikaz ve itaâte dâvet vurgusu yapılmıştır.

Üstad, talebelerine “Lâakal on beş günde bir İhlâs Risâlesi’ni okuyunuz.” demiş ve mektuplarında “tefrikaya girmeyiniz, birbirinizi gıybet etmeyiniz, hal ve ahvalinizle sair insanlara örnek olunuz, şeklinde dersler vermiştir.

Dipnotlar:

1- Müsnedi Ahmet, 3/186-281. 2- Tarihçe-i Hayat, s. 630 3- Tarihçe-i Hayat, s.741. 4- Emirdağ Lâhikası. s. 247/ 340.